

แกลกระโดดไปมาอยู่ตรงหน้าต่าง แล้วทันใดผ้าเปิดออกพร้อมกับเจ้หายตัวไปทางหน้าต่างนั้น“แกลกระโดดไปมาอยู่ตรงหน้าต่าง แล้วทันใดผ้าเปิดออกพร้อมกับเจ้หายตัวไปทางหน้าต่างนั้น”

แบรด สามี่ฉันประสบอุบัติเหตุเส้นเอ็นฉีกจากการเล่นเบสบอลในปี 1974 ซึ่งกระทบกระเทือนอาชีพเขาจนใครๆ พากันตกใจ เพราะในการแข่งขันเบสบอล ผู้เล่นมักไม่เปิดเผยอาการบาดเจ็บใดๆ ของตนให้ใครรู้ ดังนั้น เราสองคนค่อยๆ ปลีกตัวออกจากเพื่อนฝูง ทำตนไม่แตกต่างจากตอนได้รู้ข่าวว่าเพื่อนคนหนึ่งเป็นมะเร็งแล้วไม่กล้าไปหาหรือโทรไป ซึ่งน่าเศร้าเพียงไรที่เราปล่อยให้ความอับโชคนี้มาตัดขาดความเป็นเพื่อนจากกัน แต่แล้วข้อยกเว้นก็กลายเป็นในวันหนึ่งที่หิวอกพ่อแม่อย่างเราประสบชะตากรรมโหดร้ายยิ่ง

วันนั้นแบรดไปแข่งเบสบอลกับทีมนิวยอร์กแยงกี้ ฉันกับลูกๆ คือ เทอร์รี่เจ็ดขวบ ทอมน้อยวัยสี่ขวบ และเจย์วัยสองขวบ จึงไปพักผ่อนชายทะเลนิวเจอร์ซีย์ร่วมกับเพื่อนๆ คือ แครอล เซฟเฟอและजूดิ่งของเธอกับลูกๆ ซึ่งขับรถตามกันมา ตลอดทางฉันเหนื่อยกับการคอยเตือนให้ลูกๆ ระวังตัว ยิ่งเจย์คนเล็กยิ่งซนมาก เมื่อถึงที่พัก ฉันเห็นว่าไม่มีที่จอดรถพอสำหรับजूดี ฉันจึงถอยรถตัวเองจอดชิดตัวบ้าน ด้วยความเอื้อเฟื้อเล็กๆ น้อยๆ นี้เอง ที่กลายเป็นชนวนวิกฤติที่จะเกิดในกาลต่อมา

หลังจากสนุกกันที่ชายหาดตลอดบ่าย เรากลับบ้านและเด็กๆ กำลังสนุกอยู่ในห้องนอน ทันใดนั้นเทอร์รี่ร้องลั่นว่า “แม่ครับ เจย์ตกหน้าต่าง” ฉันวิ่งลงไปพบเจย์นอนหมดสติอยู่ตรงพื้นที่ซีเมนต์ หัวใจฉันหวาดผวาระอุมลูกมากอดไว้ แก้วต้วปกเปียกไม่หายใจ มีเลือดไหลจากหูและผิวหนังเป็นสีเขียวคล้ำ แยกออกมาจากบ้านชั้นที่สามซึ่งอาจทำให้คอหัก ลึนเจย์จุกปากเหยยอยู่ ฉันพยายามสอดนิ้วเข้าเข้าไป แต่ขากรรไกรแค้นข้าง

ฉันวางแกลกับพื้น มองหากิ่งไม้ที่จะทำให้อ้าปากออก นึกถึงขวดยาทาเล็บที่ถืออยู่ในมือตอนลูกร้องเรียก จึงรีบเอาใส่ปากเจย์ซึ่งสามารถหายใจแผ่วๆ เมื่อลิ้นที่จุกปากขยับไป จากนั้นรถตำรวจมาถึงและพาส่งโรงพยาบาลทันที

เทอร์รี่เล่าให้ฟังว่า เจย์เล่นเลื่อยไม้อยู่ตรงหน้าต่างบ้านที่เปิดอยู่ แต่มีม่านรูดปิดไว้ แกลกระโดดไปมาอยู่ตรงหน้าต่าง แล้วทันใดผ้าเปิดออกพร้อมกับเจ้หายตัวไปทางหน้าต่างนั้น ร่วงลงไปกระทบกับหลังคารถที่ฉันจอดไว้ก่อนกระดอนมาฟาดซีเมนต์ หากแยกตกลงมาโดนพื้นซีเมนต์ตรงๆ ก็คงจะต้องเสียชีวิตอย่างแน่นอน

ฉันโทรศัพท์ถึงแบรดซึ่งทีมของเขากำลังแข่งขันอยู่ ภรรยาจะบอกสามี่ได้อย่างไร ลูกของเรากำลังจะตาย ช่างไม่มีวิธีง่ายตายเลย “แบรดคะ เจย์ตกหน้าต่าง ฉันคิดว่าแกคอหัก โปรดมาโดยเร็วเถิด” เขารีบปากว่าจะมาทันที พยาบาลซึ่งเห็นฉันร้องไห้อยู่เข้ามาจูงมือ

ตอนคุณเข้าหน้าพระผู้เป็นเจ้า ฉันทั้งโกรธกริ้วและโศกสลด ได้แต่วิ่งวนกับพระองค์ว่า “ได้โปรดเถิด อย่าพรากเจย์ไปจากเราเลย โปรดให้แกมีชีวิตรอดเถิด”

ฉันถูกพาไปยังห้องพักของโรงพยาบาล แต่ไม่สามารถข่มตาหลับได้ หัวหน้าพยาบาลเข้ามาบอกข่าวว่า น้าอัศจรรย์ที่เจย์ไม่มีกระดูกส่วนใดแตกเลยในร่างกาย “แต่คุณต้องลงนามยินยอมให้แพทย์ผ่าตัดสำรวจจะโหลกศีรษะ ซึ่งอาจทำให้เกิดการตกเลือดได้” ฉันไม่ยอมเชื่อ ว่าหมอกำลังผ่าตัดสมองลูก

“ฉันเห็นไม่ได้ ต้องปรึกษาใครๆ ก่อน”

“คุณนายคะ เราไม่มีเวลาพอ ถ้าคุณไม่ยอม ลูกคุณอาจเสียชีวิตได้”

ฉันยอมลงนามโดยดี แล้วการเริ่มต้นรอคอยก็เริ่มต้น ในอีกชั่วโมงต่อมาแพทย์แจ้งว่า เจย์ผ่านพ้นการผ่าตัดแล้ว แต่ยังหมดสติอยู่ อีกทั้งเร็วเกินกว่าจะบอกได้ว่าสมองถูกทำลายจากแรงกระแทกหรืออย่างไร ตอนบ่ายสองโมง ทอมมีมาถึงพร้อมกับคาดหวังเต็มที่ว่า ลูกคงเสียชีวิตไปแล้ว เราสองคนยืนข้างเตียงเจย์ขณะบรรดกระซิบกับลูกด้วยน้ำตารินไหล “เจย์ พ่อแม่อยู่ที่นั่นแล้ว เรายังรักลูกมาก”

เราบีบมือกันแน่น สภาพลูกในตอนนั้นยากแก่การที่พ่อแม่คนใดจะทำใจรับได้ ดวงตาถูกเบิกกว้าง แต่มองไม่เห็น แขนขาขยับได้ ทอมมีคุยกับศัลยแพทย์ซึ่งได้พยายามเต็มที่ในการผ่าตัด ขั้นตอนต่อไปคือการรักษาพยาบาลอย่างดีที่สุด เพื่อนเราแนะนำนายแพทย์เกล็น เคิร์คแลนด์ ศัลยแพทย์เด็กมือเยี่ยมของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนิวยอร์กที่เกาะแมนฮัตตัน

หมอเอ็บสไตน์ให้เราพาเจย์ไปนิวยอร์กทันที หากคณะแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดไม่เห็นด้วย เนื่องจากแกยังไม่แข็งแรงพอจะเดินทางได้ เราสวดมนต์ภาวนาและทำตามสัญชาตญาณ เมื่อไปถึงโรงพยาบาลนิวยอร์ก หมอเอ็บสไตน์กับทีมงานคอยอยู่แล้ว หลังการตรวจหมอบอกว่า “อาการเจย์หนักมาก แต่เราตรวจไม่พบว่าประสาทถูกทำลาย” ฉันกับบรรดกระโดดเข้าหากันอย่างยินดี แต่หมอบอกว่า “สิ่งสำคัญคือการที่คุณช่วยให้เด็กหายใจขึ้นมาได้ในนาทีแรก มิฉะนั้นเจย์จะต้องเสียชีวิต แต่ตอนนี้เรามีโอกาสสูงเพื่ออยู่รอด”

แม้จะเป็นการให้กำลังใจที่ดี หากเหตุการณ์ต่อมาไซจะราบรื่น ชั่วโมงต่อมาเจย์มีอาการชักซึ่งหมอบอกควบคุมเอาไว้ได้

หมอเจาะศีรษะแก่เพื่อบรรเทาความกดดันอันเกิดจากสมองถูกกระแทกอย่างแรง และต้องเจาะเพิ่มอีกครั้งเพื่อสอดสายยางเข้าไปในกะโหลกศีรษะ สายยางนี้เชื่อมกับเครื่องวัดไฟฟ้าเพื่อให้หมออ่านความดันสมองได้

ฉันเฝ้าอยู่ข้างตัวลูก แต่แกล้มและบอกแก่ว่า “เจย์ถูกแม่ ตื่นเกิด เรายังรักลูกมาก โปรดลืมตาขึ้นมามองแม่ด้วยเถิด” เราบอกแก่ซ้ำๆ ไม่หยุด บรรดกลับไปเล่นเบสบอลเพื่อบรรเทาความเครียด เขาแจกกาแฟให้กับพ่อแม่คนอื่นๆ และแจกลายเซ็นคนไข้เด็กๆ วันเวลาที่ผ่านไป

ทำให้เราได้รับข่าวคราวจากคนที่ไม่เคยติดต่อกันมานานและคนที่ไม่รู้จักกัน ซึ่งพากันให้กำลังใจมากมาย มีจดหมายนับพันฉบับมาจากทั่วประเทศ

ในวันที่สิบหกหลังเกิดอุบัติเหตุ ขณะฉันนั่งหมอบเฝ้าลูก ทันใดนั้นแกผงกหัวขึ้นมาขยับตา ข้างเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่เราค้นหา แต่หมอเอ็บสไตน์บอกไว้แล้วว่า เจย์อาจไม่ขยับเขยื้อนเป็นวันหรือเป็นเดือนก็ได้ แต่ในอีกสามวันต่อมาแกลืมตาขึ้นมา มอง ล้อคอแห่งผากเจ็บปวดจากการสอดสายยางเกินกว่าจะพูดออกมาได้

ครั้งวันที่ยี่สิบสอง เจย์เอ่ยด้วยเสียงแผ่วว่า “ผมหิวครับ” สามวันต่อมาเมื่อแกนั่งเล่นอยู่บนพื้นห้อง แกยื่นมือมาหาและเอ่ยว่า “ผมรักแม่”

หนึ่งปีต่อมา เจย์ฟื้นตัวและชนเหมือนเดิม ฉันกับสามีฟื้นตัวจากความทุกข์ จดหมายมากมายที่หลังไหลเข้ามา

ทำให้ฉันเข้าใจได้ว่าคนเราต้องการพึ่งพาอาศัยกันและกันมากเพียงไร มนุษย์เราทุกคนล้วนต้องประสบเหตุวิกฤตในชีวิตสักครั้ง และเมื่อเกิดสิ่งนี้กับเรา

ฉันจึงได้รู้ว่าเราไม่จำเป็นต้องแบกความทุกข์เอาไว้ในหัวอกเพียงผู้เดียว หากสามารถเอื้อมไปรับแรงประคองจากผู้คนรอบข้าง จากครอบครัว

เพื่อนฝูงหรือแม้แต่คนแปลกหน้า ซึ่งเราขอให้เขาช่วยสวดภาวนาเพื่อเราได้เสมอ

และถ้าเหตุการณ์นี้เกิดกับคนอื่น ก็โปรดอย่านิ่งเฉย เพราะไม่ว่าจะอย่างไร จงยื่นมือคุณออกไปให้เขาเกาะประคองอย่างเต็มใจเถิด

เพราะแผนที่เต็มไปด้วยพลังอันเมตตาปรานีและกำลังใจนั้น ย่อมจะทรงพลังเสมอสำหรับผู้ประสบเคราะห์กรรม ดังที่ฉันพบพานและติดตรึงอยู่ในหัวใจราบจนบัดนี้

โสภภาพรณ รัตนัย

ภาพ : ต.ญ.ภณชิลลา ชัยมุสิก